

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 6

Studeni - Prosinac 2021

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham Bucks HP5 3EB United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Uskrsnuće:

Prvina i naknadni plodovi 2

Međunarodne Biblijske Studije

Postojana Božja ljubav 13

Pravedni Božji sud 15

Zahvalnica za oslobođenje 18

Prebivanje u domu Gospodnjem 21

The Dawn - Croatian Edition
November-December 2021

First issue published December 2013

Printed in USA

Uskrsnuće

Prvina i naknadni plodovi

“Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!”

— **1.Korinćanima 15: 20**

DOK NASTAVLJAMO

gledati kako se čovječanstvo opire stisku Adamovog prokletstva grijeha i smrti, trebali

bismo pronaći utjehu u Božjoj svetoj Riječi Istine. “Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.” (Ivan 3: 16) I dar jedinorođenog Sina Božjega kao Otkupitelja čovjeka i njegovo uskrsnuće iz smrti, što je potvrđeno u našem uvodnom tekstu, od vitalne su važnosti u velikom planu vjekova kojeg Stvoritelj provodi za konačni blagoslov ljudskog roda.

Biblija nas uvjerava da će sve Božje namjere biti uspješno provedene. (Izaija 55: 11) Očev je plan bio da će se Isus odreći svog savršenog ljudskog života kako bi otkupio Adama i njegovo potomstvo. (Marko 10: 45; Rimljanima 5: 12, 19; 1.Korinćanima 15: 21, 22) Međutim, to nije bilo dovoljno da čovječanstvu pruži obnovljenu nadu u život. Isus je također morao uskrsnuti, jer mrtvi Mesija ne bi bio u stanju dovršiti djelo pomirenja svijeta s Bogom.

NEPOGREŠIVI DOKAZI

Biblija nas poučava da se Isus, nakon svog uskrsnuća, četrdeset dana pokazivao svojim apostolima “mnogim dokazima.” (Djela apostolska 1: 3) Pavao je kasnije nabrojao mnoge od njih, dodajući: “Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.” (1.Korinćanima 15: 3-8) Kad se Isus pokazao ostalim svjedocima, materijalizirao se u tijelu od mesa kako bi im omogućio da ga vide i razgovaraju s njim, ali čudo posebnog karaktera dogodilo se u slučaju Pavla.

Apostol Ivan je napisao: “Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu [Kristu] slični jer vidjet ćemo ga kao što jest.” (1.Ivanova 3: 2) Cijeloj crkvi, uključujući Pavla, obećano je uskrsnuće i uzvišenje na “slavu, čast i neraspadljivost” i druženje s Isusom, dijeleći njegovu nebesku slavu. (Rimljanima 2: 7; 8: 16, 17) To je ono što je uključeno u “rođenje od Duha.” (Ivan 3: 5, 6) Nakon rođenja duha, bit će moguće vidjeti Isusa “onakvim kakav jest.” S obzirom na naše ljudsko razumijevanje, oni koji budu od ove vrste bit će promijenjeni uskrsnućem u novu prirodu, božansku prirodu.— Filipljanima 3: 20, 21; 2.Petrova 1: 2-4

Pavao, međutim, objašnjava da je uskrslog Isusa vidio kao “nedonošče.” Drugim riječima, Pavao je ugledao božanskog Isusa iako sam nije postigao rođenje od Duha. Bio je to samo trenutni pogled na Učitelja u njegovoj slavi, a to je bilo moguće samo čudom. Čak i tako, sjaj onoga što je vidio zaslijepio je Pavla. Bilo je to za njega uvjerljivo svjedočanstvo da je Isus uskrsnuo od mrtvih, svjedočanstvo koje je, nadopunjujući svjedočanstvo drugih

“nepogrešivih” svjedoka, poslužilo da potkrijepi ovu temeljnu istinu svima koji su imali “uši da čuju”.

Dakle, bez ikakve nesigurnosti, Pavlovo uvjerenje seže kroz stoljeća sve do naših dana da je “sada Krist uskrsnuo od mrtvih.” Ovo je blagoslovljena istina i vjera u nju je temeljna za kršćanstvo. Međutim, koliko god čudno izgledalo, postojali su neki navodni Kristovi sljedbenici povezani s crkvom koji nisu vjerovali u uskrsnuće mrtvih.

Bilo ih je u crkvi u Korintu, skupina kojoj je napisano ovo prekrasno poglavlje o uskrsnuću. (1.Korinćanima 15: 12) Pavao ukazuje na to da oni uopće nisu vjerovali u uskrsnuće, i iako svoju nevjeru možda nisu primijenili na Isusa, on pokazuje da bi to značilo upravo to, jer ako u Božjem planu nije predviđeno uskrsnuće mrtvih, “tada Krist nije uskrsnuo.” Nadalje, apostol dodaje: “Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša.”—vss. 13, 14

Isus je umro da bi čovjeka otkupio od smrti, ali mrtvi Otkupitelj nije mogao vratiti one za koje je umro. Ako Krist nije uskrsnuo iz smrti, ne postoji obećano “potomstvo” koje će blagosloviti sve obitelji na zemlji, i nitko da ispuni sva divna mesijanska obećanja koja su dali proroci. (Galaćanima 3: 8, 16) Ako Krist nije uskrsnuo, nikada ne može postojati svjetsko kraljevstvo mira pod njegovom pravednom vlašću. (Izaija 9: 6, 7; Otkrivenje 11: 15) Kako li je doista važno Isusovo uskrsnuće u ostvarenju Božjih nakana. Ovo je dobar primjer kako je cijeli Božji plan udružen. Ne možemo odbaciti dio, a da ne nanesimo štetu cjelini.

Činjenica da je Isus uskrsnuo od mrtvih je sama po sebi veličanstvena istina, ali njezinu puninu značenja naglašava Pavao u izjavi da je “postao prвина od usnulih”. Jednostavno rečeno, to znači da će, budući da je Isus uskrsnuo od mrtvih, svi drugi koji su usnuli u smrti biti probuđeni – i crkveni ljudi i svijet – “svatko u svom redu.”—1. Korinćanima 15: 23

PLODOVI BERBE

Kada je raspravljao o nadi u budući sudnji period “u pravednosti,” koji zahtijeva buđenje mrtvih, Pavao je izjavio da je Bog “pred svima ovjerovio uskrisivši ga [Krista] od mrtvih”. (Djela apostolska 17: 31) Kao što smo primijetili, apostol kaže da je Isus postao “prвина od onih koji su usnuli” u smrt-nom stanju. Ovaj izraz — prвина — vrlo je značajan i Pavao ga je posudio iz Starog zavjeta.

Korištenjem ove simbolike ukazuje nam se još jedna važna istina. U božanskim dogovorima s izraelskim narodom, prвина svake žetve dana je Bogu kao žrtva. (3.Mojsijeva 23: 9-11) To je predočilo Isusa, koji je kao “prвина,” također bio prinesen Nebeskom Ocu. To je, u njegovom slučaju, bila žrtva samoga sebe, a u vezi s tom žrtvom bila je božanska volja da umre kao Otkupitelj i Crkve i svijeta. Isus je, simbolički rečeno, “posađen” u smrt, i kao pšenično zrno pao je u zemlju. Tijekom svoje zemaljske službe objasnio je da ako zrno pšenice ne padne u zemlju i ne umre, ono ostaje samo i nema nade da će donijeti plod. (Ivan 12: 24) Isus, zbog toga što je usađen u smrt, nije ostao sam. Uskrsnuo je iz mrtvih i postao “prвина” onih koji su usnuli. Stoga će biti slavna žetva svih onih koji

su u svojim grobovima — “drugih plodova” — jer će u svoje vrijeme čuti njegov glas i “izići će.”— Ivan 5: 28, 29

U nekim starozavjetnim slikama spominju se “najbolje prvine sa svoje zemlje.” (2.Mojsijeva 23: 19) Izraelci su prvine vidjeli kao naznaku i obećanje veće žetve koja tek ima doći kako godina odmiče. Slično, oni koji vjeruju u Isusovo otkupiteljsko djelo gledaju na njega kao na nadu da će cijeli svijet čovječanstva biti vraćen u život, kao što je Bog obećao kroz svoju Riječ. Gorepomenuto Pismo također ima simbolično ispunjenje. Isus je “najbolja prvina,” jer se o njegovoj pravoj crkvi također govori da je iz vrste prvina. (Jakov 1: 18; Otkrivenje 14: 4) Poput Isusa, oni se prinose Bogu i “srasli su po sličnosti” s Kristovom smrću. (Rimljanima 6: 5) Cijela vrsta prvina uzdignuta je do besmrtnosti u “prvom uskrsnuću,” dobivši “slavu nebesku.”— Otkrivenje 20: 6; 1.Korinćanima 15: 40

PRINOŠENJE PRVINE

Postoji još jedna lekcija o prvinama koju želimo razmotriti. Nalazi se u 3.Mojsijevoj 23: 10: “Kaži Izraelcima i reci im: ‘Kad uđete u zemlju koju vam dajem i u njoj žetvu požanjete, prvi snop svoje žetve donesite svećeniku.’” (*New American Standard Bible*).

Ovaj stih naglašava obvezu Izraela da daje Bogu prvine obećane zemlje kada uđe u nju. Uzimajući upute iz Pavlove izjave da su nam te stvari bile upozorenje, u njoj tražimo duhovnu pouku. (1. Korinćanima 10: 11) Kao sljedbenici Učiteljevih stopa, živimo, u duhu našeg uma, u zemlji obećanog predaha, uvjereni: “U Počinak doista ulazimo mi

koji povjerovasmo.” (Hebrejima 4: 3, *NASB*) Nakon što smo ušli u ovo duhovno utočište, koje “prvine” imamo za ponuditi našem Nebeskom Ocu?

Prvo, pozvani smo da prinesemo sebe vođeni u tom djelu Božjom voljom. “Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova.” (Jakov 1: 18, *NASB*) Novo svjetlo na prvinu baca Pavao: “I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.”—Rimljanima 8: 23, *NASB*

Kao što je aludirano u prethodnom stihu, Kristovi sljedbenici uživaju u jedinstvenom blagoslovu. Oni su prvi koji donose plodove Božjeg Duha. Ovaj plod je raznolik u svojim manifestacijama. Rečeno nam je: “Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost.” (Galaćanima 5: 22, 23, *NASB*) To što takve osobine karaktera mogu obilno cvjetati u sadašnjem vremenu kušnji i poteškoća, to je slava Bogu. Kao što je Isus rekao: “Ovime se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici.” (Ivan 15: 8, *NASB*).

Donošenje plodova Duha ima i druge blagoslovljene učinke. Kako ispoljavamo više takvih plodova u svojim životima, tako prenosimo blagoslov drugima na strogi način žrtve dok uživamo u kršćanskom zajedništvu s njima. Njih ohrabruje i tješi naš duhovni plod, a njihov nas. Osim toga, to je blagoslov za sve one s kojima svakodnevno dolazimo u kontakt. Zbog toga se iskreno trudimo dopustiti da naša “svjetlost tako svijetli pred ljudima.”—Matej 5: 16

“Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu

posluživši i poslužujući svetima.” (Hebrejima 6: 10, *NASB*) Naše prinošenje plodova neće ostati necijenjeno ili nenagrađeno, ali će prikupiti blago o kojem je Isus govorio: “Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu. Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.”—Matej 6: 19-21, *NASB*

Ako sada sijemo prvinu Duha u teškim iskustvima, radosno ćemo žeti. Psalmist o tome pjesnički govori. “Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. Išli su plačući noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.” (Psalmi 126: 5, 6, *NASB*) U uskrsnuću ponovno ćemo doći s povicima radosti i donijeti našu prvinu da je položimo pred našeg nebeskog Kralja.

BOŽANSKI POREDAK

Kao što smo primijetili, izraz “prvina” podrazumijeva naknadne plodove, pa apostol Pavao jasno daje do znanja da Isus i njegova crkva nisu jedini koji su uskrsnuli od mrtvih. “Jer kao što u Adamu svi umiru,” piše on, “tako će i u Kristu svi biti oživljeni.” (1.Korinćanima 15: 22, Williams New Testament) Međutim, postoji božanski poredak u tome. Kao što bi se prirodno moglo očekivati, “prvina,” oni koji su se pokazali vjerni u polaganju života u služenju Gospodinu tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba, primit će “prvo uskrsnuće.” “Nad njima druga smrt nema vlast,” jer će im biti dana “božanska priroda.” (Otkrivenje 20: 4-6) Nakon što se dovrši prvo uskrsnuće, tada će ostatak

čovječanstva, potomci, uskrsnuti od mrtvih. (1. Korinćanima 15: 23) Dakle, njihovo uskrsnuće bit će ostvareno tijekom tisuću godina vladavine Kristove vrste, Glave i dijelova tijela. “Doista, on treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt.”—vss. 25, 26

U uskrsnuću, objašnjava Pavao, nekima će biti dana “nebeska” tijela, dok će drugi imati “zemaljska” ili ljudska tijela. (vs. 40) To je vrsta prvine koja je uzdignuta na nebesku slavu u uskrsnuću. O onima ove vrste Pavao piše: “Sije se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno.”—vs. 44

“Prvi čovjek je od zemlje.” Adam je imao prirodno tijelo, koje je bilo savršeno sve dok nije sagriješio. “Drugi je čovjek Gospodin s neba”, za kojeg Pavao također kaže da je “duh životvorni.” (vs. 45-47) Nada onih koji žele vjerno slijediti stope Gospodina Isusa je da budu uzvišeni na nebesku slavu i povezani s “posljednjim Adamom” kao životvornici cijelom preostalom čovječanstvu. “Tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega,” piše Pavao. (vs. 50) To se odnosi na prvinu, koja nasljeđuje vladavinu kraljevstva, ima nebesku nagradu. Svi će podanici kraljevstva biti podignuti “od krvi i mesa”, kao ljudska bića. Ovo dovršenje Božjeg plana mora pričekati dok svi oni iz vrste prvine ne budu uzdignuti na slavu. Pavao piše o veličanstvenom svršetku ovih stvari: “Tada će se obistiniti riječ napisana: Pobjeda iskapi smrt. Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?”—1.Korinćanima 15: 54, 55; Izaija 25: 8; Hošėja 13: 14

Onima koji su odgajani u Kristovom tisućljet-

nom kraljevstvu kao ljudska bića bit će dano to vrijeme da budu “učenici Božji” i da uče o njegovim putevima. (Izija 54: 13; Ivan 6: 45) Puna misao Pavlovih riječi u 1.Korinćanima jest da će tijekom tog razdoblja svi koji ne sačinjavaju nebesku “prvinu” uskrsnuća, ipak, imati priliku prihvatiti Krista i poslušati zakone njegova kraljevstva i tako zauvijek živjeti na obnovljenoj, savršenoj zemlji.

Da bi bilo tako, bit će potrebno da se čovječanstvo probudi iz sna smrti. Pavao piše da će Bog “htjeti da se svi ljudi spase i da dođu do spoznanja istine.” (1.Timoteju 2: 4) Ispunjenje ovoga počet će buđenjem čovječanstva iz smrtnog sna koji je proizašao iz Adamovog prijestupa. Nakon što budu vraćeni iz smrti, bit će prosvijetljeni i poučeni svim Božjim načelima pravednosti. Oni koji za to vrijeme postanu njegovi, kroz vjerovanje i pokornost srca, bit će vraćeni u savršenstvo života i živjeti zauvijek.

POBJEDA NAD SMRĆU

Pobjeda” nad smrću i za Crkvu i za svijet moguća je samo kroz Krista jer je dao samoga sebe u smrti kao “otkupninu za sve”. (1.Timoteju 2: 5, 6) Ova se pobjeda očituje u uskrsnuću, a žrtvom savršenog “čovjeka Krista Isusa” postaje moguća nada budućeg života za sve koji su umrli – baš kao što je neposlušnošću savršenog čovjeka Adama smrt donesena na svijet.

Koliko li je važno da ostanemo postojani u ovim jednostavnim istinama Božjeg plana, usredotočenog na Krista. “Doista, sudionici smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo imanje stalnim sačuvamo.” “Tako, braćo moja ljubljena, budite

postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu.”—Hebrejima 3: 14; 1.Korinćanima 15: 58

Danas nema mnogo onih koji će obratiti pažnju na ovu lijepu i jednostavnu poruku. Međutim, to je vrijedilo i u Pavlovo vrijeme. To je oduvijek bilo istina i tako će se nastaviti sve dok Sotona ne bude vezan i ne bude mogao “više zavaditi narode”. (Otkrivenje 20: 3) Ipak, Božji se naumi ostvaruju. Najvažniji dio ovoga za Božje dijete je naša vlastita priprema da budemo povezani s Isusom u djelovanju kraljevstva tako što ćemo se pokazati dostojnima postati dio reda “prvine”.

SAŽETAK

Poanta je ove lekcije izražena u našem tematskom tekstu: “Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!” Drugi su privremeno probuđeni iz smrtnog sna, ali su kasnije ponovno umrli, kao u slučaju Lazara. (Ivan 11: 1-44) O Isusu, međutim, Pavao kaže: “Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje.” Sam uskrsnuli Gospodin je također svjedočio: “Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova, Amen.”—Rimljanima 6: 9; Otkrivenje 1: 18

Sveto pismo nas uvjerava da će se uskoro slavno kraljevstvo obećanja očitovati u “velikoj moći i slavi” za blagoslov svih obitelji na zemlji. (Izaija 40: 5; Matej 24: 30) Ovo je jamstvo da će se mir i dobra volja uskoro uspostaviti na cijeloj zemlji i da će grijeh, sebičnost, bolest i smrt biti uništeni. Biblija nadalje obećava da će se svi oni koji su umrli probuditi iz sna smrti, kako bi također mogli sud-

jelovati u blagoslovima Mesijanskog kraljevstva. Sve ove nade, i više od toga, osigurane su jer je Isus Krist umro kao čovjekov Otkupitelj i uskrsnuo je od mrtvih moćnom Božjom snagom.

Sasvim sigurno, Biblija obećava dolazak novog dana i nove prilike za sve nas, kojeg je Bog osigurao uskrsnućem Isusa Krista iz mrtvih. Citirajmo još jednom Pavlove riječi o Bogu: “On ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.” (Djela apostolska 17: 31, *NASB*) Radujmo se ovim divnim istinama sadržanima u Riječi Božjoj! ■

© vetre-stock.adobe.com

Postojana Božja ljubav

Ključni stih: “Znajte da je Jahve Bog: on nas stvorio, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove.”

— Psalmi 100: 3, New American Standard Bible Izabrani tekstovi: Psalmi 100: 1-5

PSALAM 100 JE savjet da zahvaljujemo i hvalimo našeg voljenog Nebeskog Oca. Započinje riječima, iz NASB prijevoda, “Kličite radosno JAHVI”, izraz koji se nalazi u cijeloj Knjizi psalama. (Psalmi 66: 1; 81: 1; 95: 1, 2; 98: 4, 6) Takva se radosna pohvala traži od

“sve zemlje.” Ovdje je riječ “zemlja” simbol koji predstavlja cijelo čovječanstvo.—Psalmi 22: 27

U 2. stihu naše lekcije psalmist nas upućuje da takve pohvale pratimo svojim djelima. On piše: “Služite JAHVI u veselju!” Slično je zapisao prorok Jeremija: “Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje.” (Jeremija 15: 16, NASB) Kao i Jeremiji, Božja riječ trebala bi nam donijeti našu najveću radost i trebali bismo se hraniti njegovim riječima. Osim toga, našu poslušnost u slijedenju Gospodinovih uputa i načela, zajedno sa svakom službom koju bismo mogli pružiti njemu i njegovom narodu, treba činiti dobrovoljno i s radošću.

U 3. stihu smo upućeni da priznamo i da imamo potpunu sigurnost da je naš nebeski Otac jedan i jed-

ini pravi Bog. Psalmist piše: “Znajite da je JAHVE Bog: on nas stvori, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove.” (NASB) Isto tako, Pavao je rekao onima u Ateni: “Bog koji stvori svijet i sve na njemu, ... neba i zemlje Gospodar,” i on “ne prebiva u rukotvorenim hramovima; i ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što trebao, on koji svima daje život, dah i – sve.” (Djela apostolska 17: 22-25, NASB) Koliko bi nas to trebalo učiniti poniznim pred našim Nebeskim Ocem, shvaćajući da on ništa ne treba od nas, niti smo mi neophodni da bi on ostvario svoje planove i namjere.

U podsjetniku na 3. stih psalmist izražava Božju postojanu ljubav prema onima koji mu nastoje služiti i slijede njegova načela. On piše: “Mi smo Njegov narod i ovce Njegove paše.” (NASB) Kao što pastir bdije, štiti, vodi i s ljubavlju brine o svom stadu, tako i naš nebeski Otac čini za sve one koji nastoje slijediti ga.

Stih 4 nas upućuje da “uđemo s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama.” Oni koji neprestano iskazuju zahvalnost Gospodinu za sva njegova milosrđa i blagoslove povedeni su da svoj sadašnji život ne smatraju dragim sebi, već da su s radošću spremni položiti svoje živote u božanskoj službi.—Djela apostolska 20: 22-24; Filipljanima. 3: 7, 8

Potpuno se posvećujući, njihova su srca puna hvale. Dakle, nebesko svjetlo i hrana koja im se daje iz Riječi Božje omogućuje im da se raduju, čak i u nevolji. (2.Korinćanima 1: 3-6; 7: 4) Bez snage i prosvjetljenja iz Božje Riječi, takve bi ih nevolje obeshrabrile. Međutim, budući da su ušli u poseban odnos s Nebeskim Ocem i traže “dragocjena obećanja” koja je

on dao, radosni su na svom kršćanskom putu. (Rimljanima 8: 17; 2.Petrova 1: 4) Kada završi njihovo hodočašće u sadašnjem životu i ako budu vjerni do smrti, primit će nebesko uskrsnuće i puninu radosti i ući će “u radost” Gospodina u punom i potpunom smislu.—Matej 25: 21, 23; Otkrivenje 2: 10 ■

Pouka dva

Pravedni Božji sud

Ključni stih: “On sam po pravdi sudi krug zemaljski, izreče pucima osudu pravednu.”

***— Psalmi 9: 8, New American Standard Bible
Izabrani tekstovi:
Psalmi 9: 1-14***

BOŽJA OSOBINA ZBOG

koje smo zahvalni je njegova pravednost i pravedni sud. Psalmist izražava takvu zahvalnost, rekavši: “Slavim te, JAHVE, svim srcem svojim,” to jest svom svojom odanošću, voljom i osjećajima.—Psalmi 9: 1, NASB

Razlog za takvu zahvalnost je naveden u 4. stihu: “Jer ti se zauze za moje pravo i parbu moju, ti sjede na prijesto – sudac pravedan.” (NASB) Pravda i pravedni sud temeljni su elementi Božje naravi. Na drugom mjestu stoji: “Pravda i pravednost temelj su prijestolja tvoga, ljubav i istina koračaju pred tobom.” (Psalmi 89: 14, NASB) Ove Božje

osobine su naglašene u cijeloj knjizi psalama.—
Psalmi 96: 10; 98: 9

Pravedan sud temelji se na čvrstim i čistim principima, bez pristranosti i bez ljubavi. Bog želi da svi oni koji ga traže također nauče razvijati pravednost i pošteno prosuđivanje u svojim životima. Kao što nam je rečeno u knjizi Mudrih izreka: “Da se vrši pravda i čini pravo, draže je JAHVI nego žrtva.”—Izreke 21: 3, *NASB*

“Danas je u društvu sve veći nedostatak pravednog ophođenja, a ponekad i nedostatak pravde. Međutim, Bog je obećao da to neće uvijek biti tako. Obećao je da će uskoro doći vrijeme kada će se uspostaviti njegovo kraljevstvo na zemlji, kada će, kako kaže naš Ključni stih, “On sam po pravdi suditi krug zemaljski” i “izreći pucima osudu pravednu.”

Apostol Pavao daje daljnji dokaz o tome kada i kako će se takav pravedni sud uspostaviti po cijeloj zemlji, navodeći da je Bog “ustanovio Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.” (Djela apostolska 17: 31, *NASB*) Ovdje je riječ “suditi” prevedena iz grčke riječi krino, što znači proces suđenja, a ne samo presuda. Bog je svog jedinorođenog Sina, Isusa Krista, postavio za glavnog suca i u to će se vrijeme “učiti pravdi stanovnici kruga zemaljskoga.”—Ivan 5: 22; Izaija 26: 9

Riječ “dan” u Svetom pismu se često koristi za označavanje vremenskog razdoblja, a ne doslovno dvadeset i četiri sata. (Hebrejima 3: 8, 9) Petar navodi koliko će dugo trajati sudnji “dan” svijeta, navodeći da je “jedan dan kod Gospodina kao tisuću godina.”—2.Petrova 3: 7, 8, *NASB*

Psalmist ukazuje na to da će Božji sudnji dan biti vrijeme za radost i veselje, jer “on učvrsti da se ne pomakne, narodima pravedno upravlja. Raduj se, nebo, i kliči, zemljo! ... pred JAHVOM, jer dolazi ... suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.”—Psalmi 96: 10-13, *NASB*

Isus će sa sobom imati suce pomoćnike, one koji se potpuno posvete vršenju Božje volje tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba i za koje se dokaže da su “vjerni do smrti”. (Otkrivenje 2: 10) Pavao to potvrđuje, govoreći: “Zar ne znate da će sveti suditi svijetu?” (1.Korinćanima 6: 2, *NASB*) Ove suce suradnike opisuje apostol Ivan na sljedeći način: “I vidjeh prijestolja – onima što sjedoše na njih dano je suditi. ... Oni će biti svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina.”—Otkrivenje 20: 4, 6, *NASB* ■

Zahvalnica za oslobođenje

Ključni stih: “Tada
zavapiše JAHVI u
svojoj tjeskobi, i on
ih istrže iz svih
nevolja.”

— *Psalmi 107: 6, New
American Standard Bible*
Izabrani tekstovi:
Psalmi 107: 1-9

PSALAM 107 počinje
rečenicom: “Aleluja!
Hvalite JAHVU jer je
dobar.” (NASB) Koliko
bismo trebali zahvaliti
našem nebeskom Ocu,
posebno zato što je
“njegova milost vječna.”

Bog je pokazao svoju

ljubav prema čovječanstvu dajući svoga jedi-
norodenog Sina, “čovjeka – Krista Isusa, koji sebe
samoga dade kao otkup za sve.” (Ivan 3: 16, 17;
1.Timoteju 2: 5, 6

Kao rezultat Isusove otkupne žrtve cijelo je
čovječanstvo “otkupljeno iz ruke dušmanske.”
(Psalmi 107: 2, NASB) Međutim, obnova čov-
ječanstva povratkom u harmoniju s Bogom još se
nije dogodila, jer je tijekom sadašnjeg
Evandeoskog doba nebeski poziv objavljivan po
cijeloj zemlji gotovo dvije tisuće godina, svima
onima koji su spremni u potpunosti posvetiti svoj
život poslušnosti i služenju našem nebeskom
Ocu.—Rimljanima 12: 1

Oni koji su odgovorili na ovaj poziv “lutali su

u pustinji” ovog “sadašnjeg svijeta opakoga”. Oni nisu zadovoljni sadašnjim životom, već se osjećaju kao “pridošlice i putnici,” želeći da se “klone putenih požuda koje vojuju protiv duše”. (Psalmi 107: 4; Galaćanima 1: 4; 1.Petrova 2: 11) Oni su ti koji su “gladni i žedni pravednosti.”—Matej 5: 6

Iako su mnogi čuli nebeski poziv, rijetki su odlučili prihvatiti ovaj poziv da sklope savez žrtvom. (Matej 22: 14) Na ovaj nebeski poziv odgovorila je tek nekolicina. Okupljeni su “s istoka i sa zapada, sa sjevera i s juga.” (Psalmi 107: 3) Još manje, tek “malo stado”, pokazalo je da je “vjerno” do smrti.—Luka 12: 32; Otkrivenje 2: 10; 17: 14

Oni koji prihvaćaju nebeski poziv žele živjeti blizu našeg Nebeskog Oca, znati više o njemu i služiti njemu i njegovom narodu na sve načine koje on dopušta. Oni nisu zadovoljni trenutnim uvjetima. Umjesto toga, osjećaju u sadašnjem životu da je “njihova domovina na nebu” i da “nemaju trajnog grada” ovdje na zemlji, nego “onaj budući traže.”—Filipljanima 3: 20; Hebrejima 13: 12-14, *NASB*

“Trajni grad” koji oni traže je nebeska mijena Božjeg kraljevstva, “novi Jeruzalem,” koji je obećan “Onome koji pobjeđuje.” (Otkrivenje 3: 12) Ovaj “sveti grad, novi Jeruzalem” opisuje se kako “silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža,” koji je Krist Isus. (Otkrivenje 21: 2, 9; 2.Korinćanima 11: 2) Novi Jeruzalem bit će cijeli Kristov red u slavi, Isus “glava” zajedno s njegovim udovima “tijela”. (Efežanima 5: 23, 24) Ova nebeska mijena kralje-

vstva neće biti vidljiva ostatku čovječanstva, koje će biti vraćeno u savršeni ljudski život u zemaljskoj mijeni kraljevstva, na temelju njihove poslušnosti tadašnjim božanskim zakonima.

U današnje vrijeme, one koji prihvaćaju nebeski poziv Gospodin vodi “pravim,” “tijesnim” putem, što je naznačeno uputama i propisima danim u Božjoj riječi. (Psalmi 107: 7, *NASB*; Matej 7: 14) Oni ne samo da uživaju da istražuju Božju riječ kako bi pronašli smjerove ovog “pravog puta,” već nakon što ih pronađu “gutaju ih” – tj. nastoje osobno primijeniti Božja načela i mjerila. (Jeremija 15: 16; Jakov 1: 22) Gospodin usmjerava na pravi način, najbolji način, stoga bismo trebali paziti na njegova uputstva i biti brzi u njihovom slijeđenju. ■

Prebivanje u domu Gospodnjem

Ključni stih:
**“Blaženi koji
prebivaju u domu
Tvome slaveć’ Te bez
prestanka!”**
— **Psalmi 84: 4**, *New
American Standard Bible*
**Izabrani
tekstovi:**
Psalmi 84: 1-12

KROZ PSALME SE
potičemo da povećamo
svoju odanost Bogu i
ljubav prema njemu.
Čitamo: “Duša mi gine i
čezne za dvorima JAH-
VINIM. Srce moje i moje
tijelo kliču Bogu živomu.”
(Psalmi 84: 2, NASB)
Psalmist zatim ističe

primjere iz prirode, kao što su ptice i laste koje
traže kuću ili gnijezdo, i uspoređuje to s onima koji
traže našeg Nebeskog Oca.—vs. 3

Naš ključni stih počinje rečenicom: “Blaženi koji
prebivaju u domu Tvome!” Ovdje riječ “prebivati”
znači ostati, a koristi se na drugim mjestima u
psalmima da opiše stalno prebivanje u Božjoj pri-
sutnosti.—Psalmi 23: 6; 27: 4

Riječ “dom” u izvornom hebrejskom označava
utvrđenu ili uspostavljenu strukturu, za razliku od
privremenog mjesta prebivanja kao što je šator.
Kada se koristi u kontekstu povezanom s Bogom,
ova hebrejska riječ također označava mjesto što-
vanja ili svetište. Čitamo: “Donosi u kuću JAHVE,

svoga Boga, najbolje prvine sa svoje zemlje.” (2.Mojsijeva 23: 19, *NASB*) Ovdje se izraz “prvina” koristi za simbolički prikaz onih koji su prihvatili nebeski poziv tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba i koji nastoje slijediti Kristove stope.—3.Mojsijeva 23: 15-20; Rimljanima 8: 23; Jakov 1: 18; Otkrivenje 14: 4

Međutim, postoje uvjeti i zahtjevi koji će omogućiti prebivanje u kući Gospodnjoj. Jedan od takvih zahtjeva je poslušati, ili “čuvati” Isusove riječi. Rekao je: “Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.” (Ivan 14: 23) Preko psalmista Bog određuje još jedan zahtjev, rekavši: “Neće prebivati u kući mojoj tko spletke snuje. Tko govori laži, neće opstati pred mojim očima.”— Psalmi 101: 7

Stalno ćemo boraviti u kući Gospodnjoj, “ako sačuvamo smjelost i ponos nade.” (Hebrejima 3: 6, *International Standard Version*) Oni koji ustraju s hrabrošću i vjerom pobjeđuju privlačnosti i iskušenja svijeta. Čine to tako što svakodnevno umiru zemaljskim duhom, nadama i ambicijama, a umjesto toga sve više i više žive Bogu. Tako će doista prebivati u domu Gospodnjem – u njegovom svetom, duhovnom hramu, zauvijek. U međuvremenu, u današnje vrijeme oni borave u svetom mjestu posvećenja i posvojenja kao Božja djeca.— Rimljanima 8: 12-18

Oni koji postanu članovi, “živo kamenje” u Božjoj duhovnoj kući, nebeskom hramu koji se sada gradi, doista će zauvijek prebivati u domu Gospodnjem. (1.Petrova 2: 5, *NASB*) Ako se pokažu vjernima do smrti, biti će “stup” u Božjem hramu i

službenici njegove milosti i istine čovječanstvu.—
Otkrivenje 3: 12

Naš Ključni Stih bit će istinit i u kraljevstvu koje će uskoro doći na zemlju, kada će cijelo čovječanstvo biti pozvano da priđe Bogu u obožavanju. Dobit će priliku pristupiti duhovnom hramu, Kristovom redu, i preko njih se približiti Nebeskom Ocu. U to vrijeme, svi koji će čuti i poslušati pravu poruku Božje Riječi doista će biti sretni.—
Otkrivenje 21: 1-5 ■

© josh-stock.adobe.com